

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 17(785) * 28.04.2019r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Dz 5,12-16)

Wiele znaków i cudów działo się przez ręce Apostołów wśród ludu. Wierzący trzymali się wszyscy razem w krużganku Salomona. A z obcych nikt nie miał odwagi dołączyć się do nich, lud zaś ich wychwalał. Coraz bardziej też rosła liczba mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana. Wynoszono też chorych na ulice i kładziono na łożach i noszach, aby choć cień przechodzącego Piotra padł na któregoś z nich. Także z miast sąsiednich zbiegało się mnóstwo ludu do Jerozolimy, znosząc chorych i dręczonych przez duchy nieczyste, a wszyscy doznawali uzdrowienia.

2czytanie (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Ja, Jan, wasz brat i współuczestnik w ucisku i królestwie, i wytrwałości w Jezusie, byłem na

wyspie, zwanej Patmos, ze względu na słowo Boże i świadectwo Jezusa. Doznałem zachwycenia w dzień Pański i posłyszałem za sobą potężny głos jak gdyby trąby mówiącej: "Co widzisz, w księdze napisz i pošlij siedmiu Kościołom, które są w Azji". I obróciłem się, by widzieć, co za głos do mnie mówił; a obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników, i pośród świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, obleczonego w szatę do stóp i przepasanego na piersiach złotym pasem. Kiedym Go ujrzał, upadłem jak martwy do Jego stóp, a On położył na mnie prawą rękę, mówiąc: "Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni, i Żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani. Napisz więc to, co widziałeś, i to, co jest, i to, co potem musi się stać".

Ewangelia (J 20,19-31)

Było to wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia. Tam, gdzie przebywali uczniowie, drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. Jezus wszedł, stanął pośrodku i rzekł do nich: "Pokój wam!". A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: "Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam". Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: "Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane". Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: "Widzieliśmy Pana!". Ale on rzekł do nich: "Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę". A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: "Pokój wam!". Następnie rzekł do Tomasza: "Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym". Tomasz mu odpowiedział: "Pan mój i Bóg mój!". Powiedział mu Jezus: "Uwierzyłeś, bo Mnie ujrzałeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli". I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Jan Paweł II, 17.08.2002r., Kraków-Łagiewniki

O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może, Największy przymiocie Boga Wszechmocnego, Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego (Dzienniczek, 951).

1. Drodzy Bracia i Siostry! Powtarzam dzisiaj te proste i szczerze słowa św. Faustyny, by wraz z nią i z wami wszystkimi uwielbić niepojętą i niezgłębioną

tajemnicę Bożego miłosierdzia. Podobnie jak ona, chcemy wyznać, że nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Pragniemy z wiarą powtarzać: Jezu, ufam Tobie! To wyznanie, w którym wyraża się ufność we wszechmocną miłość Boga, jest szczególnie potrzebne w naszych czasach, w których człowiek doznaje zagubienia w obliczu

wielorakich przejawów zła. Trzeba, aby wołanie o Boże miłosierdzie płynęło z głębi serc ludzkich, pełnych cierpienia, niepokoju i zwątpienia, poszukujących niezawodnego źródła nadziei. Dlatego przychodzimy dziś tutaj, do łagiewnickiego sanktuarium, aby na nowo odkrywać w Chrystusie oblicze Ojca, który jest «Ojcem miłosierdzia oraz Bogiem wszelkiej pociechy» (por. 2 Kor 1, 3). Pragniemy oczyma duszy wpatrywać się w oczy Miłosiernego Jezusa, aby w głębi Jego spojrzenia znaleźć odbicie własnego życia oraz światło łaski, którą już wielokrotnie otrzymaliśmy i którą Bóg zachowuje dla nas na każdy dzień i na dzień ostateczny.

2. Za chwilę dokonamy konsekracji tej nowej świątyni poświęconej miłosierdziu Bożemu. Zanim to nastąpi, pragnę serdecznie podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do jej powstania. Dziękuję szczególnie ks. kard. Polowiński, który tyle troski włożył w to dzieło, dając dowód osobistego nabożeństwa do miłosierdzia Bożego. Serdeczną myślą obejmuję siostry Matki Bożej Miłosierdzia, dziękując im za dzieło rozpowszechniania przesłania, jakie pozostawiła św. Faustyna. Pozdrawiam obecnych tu kardynałów i biskupów z Polski z Kardynałem Prymasem na czele, jak również biskupów z różnych stron świata. Cieszę się z obecności kapłanów diecezjalnych i zakonnych jako też seminarzystów. Serdecznie pozdrawiam wszystkich, którzy uczestniczą w tej liturgii, a szczególnie przedstawicieli Fundacji Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, która administruje jego budowę, jak też samych budowniczych z różnych przedsiębiorstw. Wiem, że wielu spośród tu obecnych szczerze wspierało materialnie tę budowę. Proszę Boga, aby wynagrodził waszą hojność i wasz trud swoim błogosławieństwem!

3. Bracia i siostry! Kiedy konsekrujemy tę nową świątynię, możemy zadawać sobie pytanie, jakie nurtowało króla Salomona, gdy oddawał Bogu na zamieszkanie świątynię jerozolimską: «Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosy najwyższe nie mogą Cię ogarnąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem» (1 Krl 8, 27). Tak, na pierwszy rzut oka wiązanie obecności Boga z pewnym określonym miejscem może się wydawać nieostojne. A jednak trzeba pamiętać, że czas i miejsce należą całkowicie do Boga. Choć każdy czas i cały świat można uważać za Jego «świątynię», to jednak są czasy i są miejsca, które Bóg wybiera, aby w nich w sposób szczególnie ludzie doświadczali Jego obecności i Jego łaski. A ludzie wiedzeni zmysłem wiary przychodzą do tych miejsc, bo mają pewność, że rzeczywiście stają przed Bogiem, który jest tam obecny. W tym samym duchu wiary przybyłem do Łagiewnik, aby konsekrować tę nową świątynię. Jestem bowiem przekonany, że jest to także szczególne miejsce, które Bóg obrał sobie, aby tu wylewać łaski i udzielać swego

miłosierdzia. Modłę się, aby ten kościół był zawsze miejscem głoszenia orędzia o miłosiernej miłości Boga; miejscem nawrócenia i pokuty; miejscem sprawowania ofiary eucharystycznej — źródła miłosierdzia; miejscem modlitwy — wytrwałego błagania o miłosierdzie Boże dla nas i całego świata. Modłę się więc słowami Salomona: «O Panie, Boże mój, (...) wysłuchaj to wołanie i tę modlitwę, w której dziś Twój sługa stara się ubłagać Ciebie o to, aby w nocy i w dzień Twoje oczy patrzyły na tę świątynię. (...) Wysłuchaj błagania Twojego sługi i Twojego ludu, (...) ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twojego przebywania — w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacz!» (1 Krl 8, 28-30).

4. «Nadchodzi (...) godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec» (J 4, 23). Kiedy odczytujemy te słowa Pana Jezusa w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w szczególny sposób uświadamiamy sobie, że tu człowiek nie może stanąć inaczej, jak w Duchu i prawdzie. To Duch Święty, Pocieszyciel i Duch Prawdy, wprowadza nas na drogi Bożego miłosierdzia. Przekonując świat «o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie» (J 16, 8), równocześnie odsłania pełnię zbawienia w Chrystusie. To przekonywanie o grzechu dokonuje się w dwojakim odniesieniu do Krzyża Chrystusa. Z jednej strony Duch Święty pozwala nam przez Krzyż Chrystusa poznać grzech, każdy grzech, w pełnej skali zła, jakie w sobie zawiera. Z drugiej strony, przez Krzyż Chrystusa Duch Święty pozwala nam zobaczyć grzech w świetle «mysterium pietatis», czyli miłosiernej, przebaczącej miłości Boga (por. *Dominum et Vivificantem*, 32). Tak oto «przekonywanie o grzechu» staje się równocześnie przekonywaniem o tym, że grzech może być odpuszczony, a człowiek może odzyskać poczucie godności umiłowanego dziecka Bożego. Krzyż bowiem «stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem (...). Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka» — jak napisałem w *Dives in misericordia* (n. 8). Tę prawdę będzie stale nam przypominał kamień węgielny tej świątyni, który został wzięty z góry Kalwarii — niejako spod krzyża, na którym Jezus Chrystus pokonał grzech i śmierć. Gorąco wierzę, iż ta nowa świątynia pozostanie na zawsze miejscem, w którym ludzie będą stawać przed Bogiem w Duchu i w prawdzie. Będą przychodzić tu z ufnością, jaka towarzyszy każdemu, kto z pokorą otwiera swe serce na działanie miłosiernej miłości Boga — tej miłości, której największy grzech nie zdoła przezwyciężyć. Tu w ogniu Bożej miłości ludzkie serca pałać będą pragnieniem nawrócenia, a każdy, kto szuka nadziei, znajdzie ukojenie.

5. «Ojcie Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa na przeblaganie za grzechy nasze i świata całego; (...) dla Jego bolesnej Męki miej miłosierdzie dla nas i świata całego» — słowa z Dzienniczka Siostry Faustyny (n. 476). Dla nas i świata całego... Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść, chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, która koi ludzkie umysły i serca i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odsłania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy. Dlatego dziś w tym sanktuarium chcę dokonać uroczystego aktu

zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu. Czynię to z gorącym pragnieniem, aby orędzie o miłosiernej miłości Boga, które tutaj zostało ogłoszone za pośrednictwem Siostry Faustyny, dotarło do wszystkich mieszkańców ziemi i nappełniało ich serca nadzieją. Niech to przesłanie rozchodzi się z tego miejsca na całą naszą umiłowaną Ojczyznę i na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść «iskra, która przygotuje świat na ostateczne Jego przyjście» (por. Dzienniczek, 1732). Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia, którzy tutaj przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia!

Boże, Ojcie miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojcie przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Święto Miłosierdzia

- ◆ Dzisiejsza niedziela rozpoczyna w Kościele w Polsce Tydzień Miłosierdzia. Włączmy się w jego obchody przez osobistą modlitwę oraz pomoc dla najbardziej potrzebujących
- ◆ Od 29.04 (poniedziałek) rozpoczyna się nowenna przed uroczystością św. Stanisława, biskupa i męczennika. Do modlitwy w katedrze na Wawelu są zaproszone parafie, które w roku poprzednim przeżywały wizytację kanoniczną biskupa. Parafie naszego dekanatu zostały zaproszone na 30 kwietnia (wtorek) na godz. 18.00.
- ◆ We wtorek obchodzimy liturgiczną uroczystość św. Wojciecha, głównego patrona Polski. Po mszy wieczornej pierwsze nabożeństwo majowe ku czci NMP z procesją. Od środy majowe nabożeństwa przez cały miesiąc o godz. 17.30. Zachęcamy do śpiewu litanii także przy kapliczkach na terenie parafii i w domach.
- ◆ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek z całodzienną adoracją Najświętszego Sakramentu przy ołtarzu Miłosierdzia. Na prośbę osób starszych i matek z małymi dziećmi będą również otwarte główne drzwi kościoła by ułatwić wejście do świątyni. Spowiedź święta w I czwartek i piątek od godz. 17.00
- ◆ Dnia 2 maja obchodzimy w Polsce Dzień Flagi Narodowej, a nazajutrz wspominamy rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja. Niech te dni staną się dla nas okazją do okazania uczuć patriotycznych i eksponowania barw narodowych.
- ◆ W piątek 3 maja przypada uroczystość NMP Królowej Polski. Porządek Mszy św. niedzielny. Ponieważ jest to uroczystość, w najbliższy piątek nie obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.
- ◆ W I sobotę na porannej mszy będziemy się modlić za małżeństwa a o dar potomstwa, o szczęśliwe rozwiązanie dla matek w stanie błogostawionym i za dzieło duchowej adopcji a o godz. 18.00 modlitwa wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy i fatimski różaniec. Zapraszamy.
- ◆ Chorych z posługą sakramentalną kapłani odwiedzą tylko w I sobotę od godz. 8.30.
- ◆ Za tydzień po Mszy Świętej o godz. 9.00 zmiana tajemnic Żywego Różańca oraz możliwość skorzystania z biblioteki parafialnej a po wieczornej Mszy Świętej Uwielbienie Jezusa Eucharystycznego.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu urodziny i imieniny składamy serdeczne życzenia.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 29 kwietnia (poniedziałek) – **św. Katarzyna Sienieńska** (1347-1380), dziewica, Doktor Kościoła, patron Europy,
- 30 kwietnia (wtorek) – **św. Wojciech** (956-997), biskup, męczennik, benedyktyn, misjonarz Prusów, główny patron Polski,
- 2 maja (czwartek) – **św. Atanazy** (296-373), biskup Aleksandrii, Doktor Kościoła, obrońca dogmatów wiary,
- 3 maja (piątek) – **Najświętsza Maryja Panna, Królowa Polski**,
- 4 maja (sobota) – **św. Florian** (ok. 250-304), Rzymianin, męczennik, patron strażaków.

INTENCJE MSZALNE 28.04 – 5. 05. 2019r.

Niedziela Święto Miłosierdzia Bożego 28.04.	7.30	+ Marian BULKA w r. śmierci
	9.00	+ Jerzy BRZOSKWINIA <i>(od Grzegorza Galos z rodz.)</i>
	10.30	+ Janina ODZIEMIEC, Zofia Baczyńska siostra
	12.00	Za Parafian. Sakrament chrztu
	18.00	+ Honorata, Tadeusz LYKO, dzieci: Marian i Krystyna; Anna i Stanisław ZAPART, dzieci: Kazimiera (f) i Adolf
Poniedziałek – 29.04.	7.00	+ Urszula SROKOWSKA w 2 r. ś., Józef SROKOWSKI w 16 r.ś., Anna ŻMIJA w 7 r.ś., Jadwiga NESSEL w 9 r.ś.
	18.00	+ Jerzy BRZOSKWINIA <i>(od koleżanek z Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii)</i>
Wtorek – 30.04.	7.00	+ Agata MACIAŚ w 1 r. ś.
	18.00	+ Marian SKWIRA w dniu imienin
Środa – 1.05.	7.00	+ Władysław SIWEK początek gregorianki
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP. WYPOMINKOWA
I Czwartek – 2.05.	7.00	+ Stanisław TRYBUS <i>(od Joanny Nowak i Teresy z rodziną)</i>
	18.00	+ Władysław SIWEK (2 gr)
I Piątek MB Królowej Polski 3.05.	7.30	+ Stanisław TRYBUS <i>(od żony)</i>
	9.00	+ Władysław SIWEK (3 gr)
	10.30	Rez.
	12.00	+ Zofia i Aleksander WĄS
	18.00	+ Bogusława PIETRASZCZYK, syn Mariusz, mąż Justyn i rodzice, Antoni i Stanisław PROKURAT
I Sobota – 4.05.	7.00	+ Stanisław CZEPIEC
	18.00	+ Władysław SIWEK (4 gr)
III Niedziela Wielkanocna 5.05.	7.30	+ Stanisław, Agnieszka, synowie: Stanisław, Jan, Karol i Bolesław WALIGÓRA
	9.00	+ Bronisław i Władysława KLIMCZAK <i>(od Róży św. Marii Magdaleny)</i>
	10.30	+ Władysław SIWEK (5 gr)
	12.00	Za Parafian. Błogosławieństwo na roczek chrztu
	18.00	+ Stanisław i Stanisława BELINA

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie

